

פרשת קרח

מחלוקת קרח

נקודה נפלאה נוספת שיש להאיר בענין בו אנו עוסקים תתבאר בהקדים את דברי חז"ל (אבות ה, יח) המבארים שמחלוקת שאינה לשם שמים זוהי "מחלוקת קרח וכל עדתו". ונשאלת השאלה: מדוע נקט התנא הלשון "מחלוקת קרח וכל עדתו", ולא "מחלוקת קרח ומשה" וכיו"ב, הרי על משה נחלק קרח ולא על בני עדתו?

אך הביאור לכך הוא: כאשר שנים חולקים זה עם זה ניתן לומר "מחלוקת פלוני ופלוני", אך כאשר האחד מבקש את המחלוקת, ואילו השני אינו חפץ במחלוקת כלל, ואדרבה, הוא עושה כל שביכולתו להסיר את המחלוקת ולהשכין שלום, לא ניתן לומר ששניהם חולקים זה עם זה, שהרי רק האחד מבקש את המחלוקת, ואילו השני רודף שלום ואינו במחלוקת כלל.

וכך בנידון דידן: קרח ועדתו אמנם ביקשו לחלוק על משה רבנו בכל כוחם, אולם משה עצמו כלל לא היה שותף למחלוקת זו, ואדרבה, ביקש את השלום, כמו שנאמר: "וישלח משה לקרוא לדתן ולאבירם" השם היהש, תקולחמב ויקיזחמ ויאש ואכמ": ל"ז (א, יק וירדהנס י"פע) ש"י שריפו (בי, זט ונתשרפ) מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום", ולכן לא ניתן להגדיר מחלוקת זו כמחלוקת קרח ומשה, שהרי משה לא היה שותף במחלוקת, אלא ביקש את השלום, ואין זאת כי אם מחלוקת קרח וכל עדתו בלבד.

וזאת היתה דרכם של צדיקי האמת שבכל הדורות, שאף על פי שרבים היו החולקים עליהם, ומתנגדים לדרכם הקדושה, והיו מבזים ומחרפים אותם בדרכים שונות ומשונות, אולם הם כשלעצמם לא החזיקו במחלוקת כלל, ולא השיבו מלחמה כנגד המלעיגים עליהם, אלא נהגו בענוה עצומה, ועשו כל אשר ביכולתם לבקש את השלום.

ובדרך הצדיקים האמיתיים עלינו לצעוד ולא להחזיק במחלוקת אלא להשתדל לבקש את השלום, ועל ידי זה נזכה לשפע ברכותיו של הקב"ה, כמאמר חז"ל (סוף עוקצין): "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר: "ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום" (תהלים כט, יא).

